

Santorum

Secundum

DECRETALES D. GREGORII PAPÆ IX.

SVÆ INTEGRITATI
VNA CVM GLOSSIS
RESTITUTÆ.

*Cum privilegio GREGORII XIII. Pont. Max.
et aliorum Principum.*

Num. 9o. cap. 4. num. 9.

PARISIIS.

M. D C I.

CVM LICENTIA.

Es de el Colle de la Comp^a de Salamanca y establecida.

D GREGORI PAPÆ XI

2220 CLAUDIO ANTONIO

GREGORIVS Papæ IX. natione Heinicus, patria Anagninus
è familia Comicum, mortuo Romæ Honorio Papa III. Ro-
manus præsul anno M. CC. XXVII. creatus est. Hic varias con-
stitutiones & decretales epistolas prædecessorum suorum, quæ à
plerisque maiori ex parte priuata auctoritate collectæ fuerat, per
F. Raymundum in vnum volumen redigendas curauit. Multas
quoque constitutiones suas & decretales epistolas adiecit.

Is fuit F. RAYMUNDVS de Peñaforti natione Cathalanus, pa-
tria Barcinonensis, ciudem Papæ capellanus & pœnitentiarius, ex
ordine Fratrum Prædicatorum, ac ipsius ordinis tertius Magister
Generalis, religione & eruditione clarus. In hanc collectionem
BERNARDVS de Botono Parmensis, & canonicus Bononien-
sis glossas eruditissimas edidit.

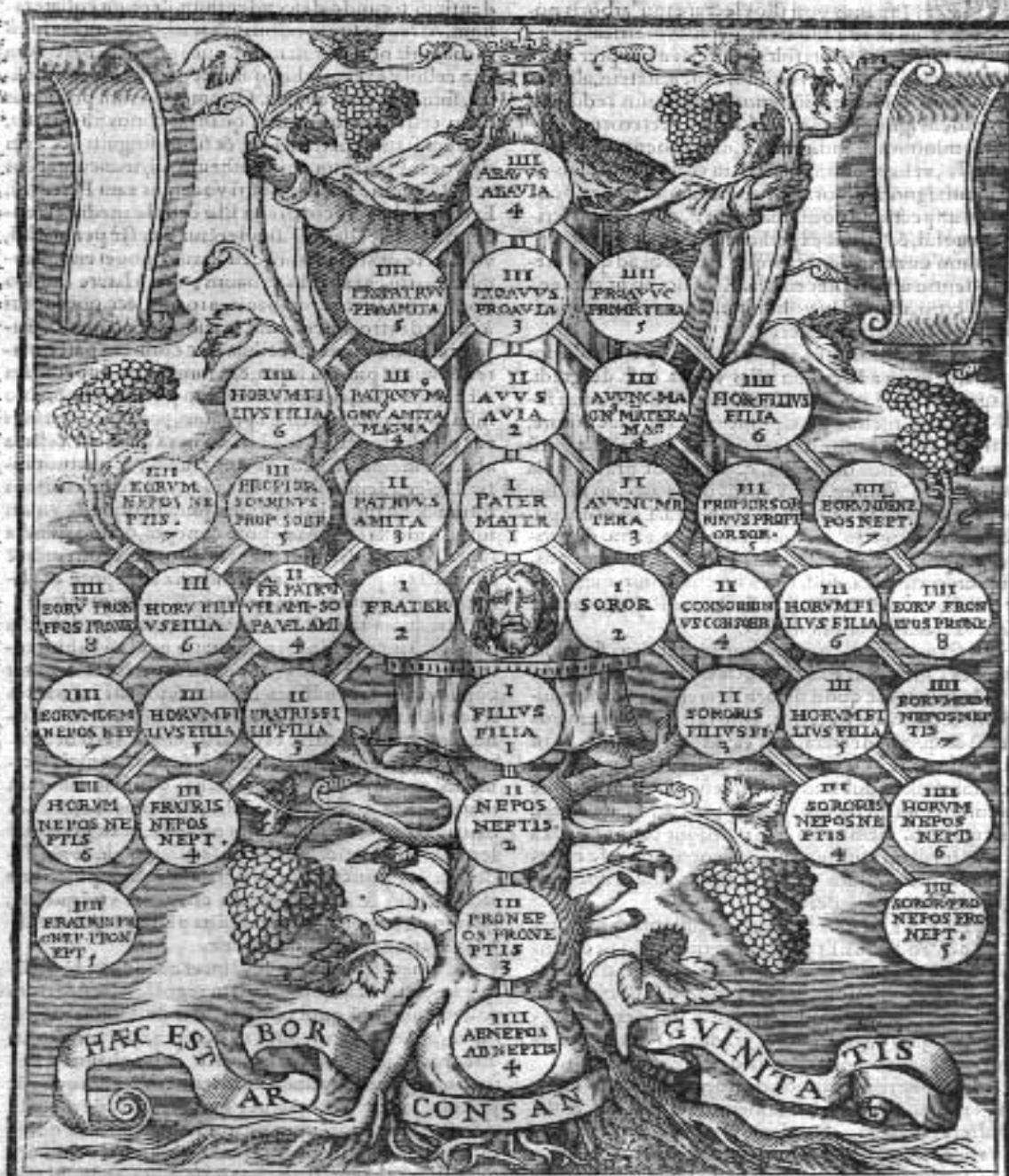
Capitula Decretalium.

Venerabilis de dolo & contum.	66	Venient. s. cod. tit.	1450	Vestra. de cui habeder. & mul.	1004	Vt debitis. de appel.	568
Venerabilis de testib. cogen.	741	Venient. qui cler. vel vo.	1471	Vestra. de loca. & condue.	1159	Vt dominicis. de paro.	1211
Venerabilis. de cou. fit. vil.	983	Venient. de eo qui dux. in mat. quam	1481	Vides nobis. qui matri. accu. pet.	1148	Vt fama. de lenc. excusum.	2506
Venerabilis de pribz.	1077	pol. per adul.	1481	Vidua. de reg.	1149	Vt filij. pbytectorum. de fil. presb.	283
Venerabilis. de offi. orleg.	378	Venient. de cog. ipsi.	1486	Vigilanti. de p. scip.	836	Vt in dominibus. de immu. eccl.	1404
Venerabilis. de testi. & astell.	731	Venient. i. de eo quicagno. cu. san.	912	Viz. qui à chpt. de confab. & afflue-		Vt retra. de offi. ad ord.	417
Venerabilis. de teni.	1316	xxviii. fuz.	1500	late.	1316	Vitaci. de vita & bone. cler.	992
Venerabilis. de fent. excom.	1915	Venient. s. cod. tit.	1521	Vitanceta. de fccua. nupt.	1321	Vt mensura. de empt. & vend.	2122
Venerabilis. de verbi. fig.	1944	Venient. de acois.	1531	Vita. retentia. de testi.	714	Vt solitram. de offi. archi.	306
Venerabilem. de cler.	161	Venient. de fimo.	1548	Vna. lntentia. de appel.	920	Vt no[n]terem. de appel.	214
Venerabilem. de excep.	152	Venient. de us qui fil. eccl.	1691	Vnueritatis. de fent. escom.	1192	Vt no[n]num. vt eccl. benef.	1106
Venient. de resmac.	241	Venient. de eo qui or. sur. fcc.	1778	Vno. delegaturum. de offi. deleg.	181	Vt nullus. de prib. & digni.	1015
Venient. de fil. pribz.	284	Venient. de sen. excom.	1887	Violens. de puri. pol. partum.	1398	Vt praeceps. de elect.	126
Venient. de transall.	410	Venient. de vo. & vo. redem.	1878	Violentes. de offi. lega.	334	Vt primicerius. de offi. primice.	122
Venient. de testi. & astell.	709	Venientes. de iurecur.	811	Vt abbates. de gta. & quili.	164	Vt patulegia. de patuleg.	1819
Venient. de testi.	717	Vergau. de hore.	1675	Vt acadiacous. de offi. archi.	371	Vt ensaque. de vi. & hon. cler.	792
Venient. de incim.	807	Vernam. de dolo. & contum.	619	Vt archipres. vicer. de offi. archip.	118	Vt riam. amem. de eng. ipsi.	1492
Venient. de pribz. ipsi.	872	Vernatis. de iurecur.	806	Vt bigami. de biga.	301	Vt licet. de officiis.	122
Venient. de reg.	1251	Verum. de foro comp.	541	Vt decici. de rego.	1148	Vt sanguine. de offi. atchigresb.	320
Venient. de coniug. coniug.	1259	Verum. de iurecur.	807	Vt clericorum. de vi. & hon. cler.	997	Vt apertio. de rech. eccl. ali.	2212
Venient. de pribz. mon. bapt.	1391	Verum. de ponitur. ene. g.	1258	Vt communicationes. de eccl. pena.	1134	Vt misericordie. de pecc. cler.	1167
Venient. s. id est ponit.	1414	Verum. de con. appo.	1467	Vt confirmationi. de cler. coniug.	1014	Vt rotatus. de coniug. coniug.	1162

F I N I S.

Arbor Consanguinitatis.

Arbor Consanguinitatis. Non genitus descendit nec in parte filius, sed secundum parentes. A. C. J. T.
Littera dicit securum, dicit consanguinitatem.

CONSANGUINITAS PER TRES REGULAS DECLARATVR.

PRIMA regulam agere de proposito. Ascendentium & descendentium quos compertit de quibus quartus gradus inter eas. Secunda regula est scire quoniam illas ab aliis a patre & matre & inter se quis est peritus deinde vnde sunt gradus & si de aliis.

¶ Proposita collatum dñe fuit regula.

¶ Collateralum in linea aequali quanto gradi que diffit a communali stipite, tunc collatum est, vel in aequali, et non nullum potest. Cu[m] facias ab aliis stipes inter P. & proprieat propria, inuenisti illi sicut in linea aequali qui est diffit a stipite quanto gradus est. De computatione esse simodo canonicis legebus.

¶ Collateralum in linea inaequali quanto gradi recessus diffit a communali stipite, tunc collatum est se. Et simpliciter posse faciendo ab aliis stipitem P. & filia progenitum sunt in linea inaequali. Computatione ergo a remodari, scilicet ab P. diffit a stipite quartu-

ro gradu, et non in proprio quarto. Semper intellige secundum communem.

¶ Premitur consanguinitas secundum computum eiusdem casum littera dicit regale.

PRIMA. In linea recta ascendentium & descendentium quos sunt peritus de quibus quartus gradus inter eas.

¶ Pro linea recta.

¶ Collateralum in linea aequali quanto gradi est diffit a communali stipite, tunc duplicito diffit interie, vel libramen. Nam secundum leges qualiter personae gradum facit in collateralibus. Computatio enim legillarum o[ste]r alia sit quam computatio libillarum.

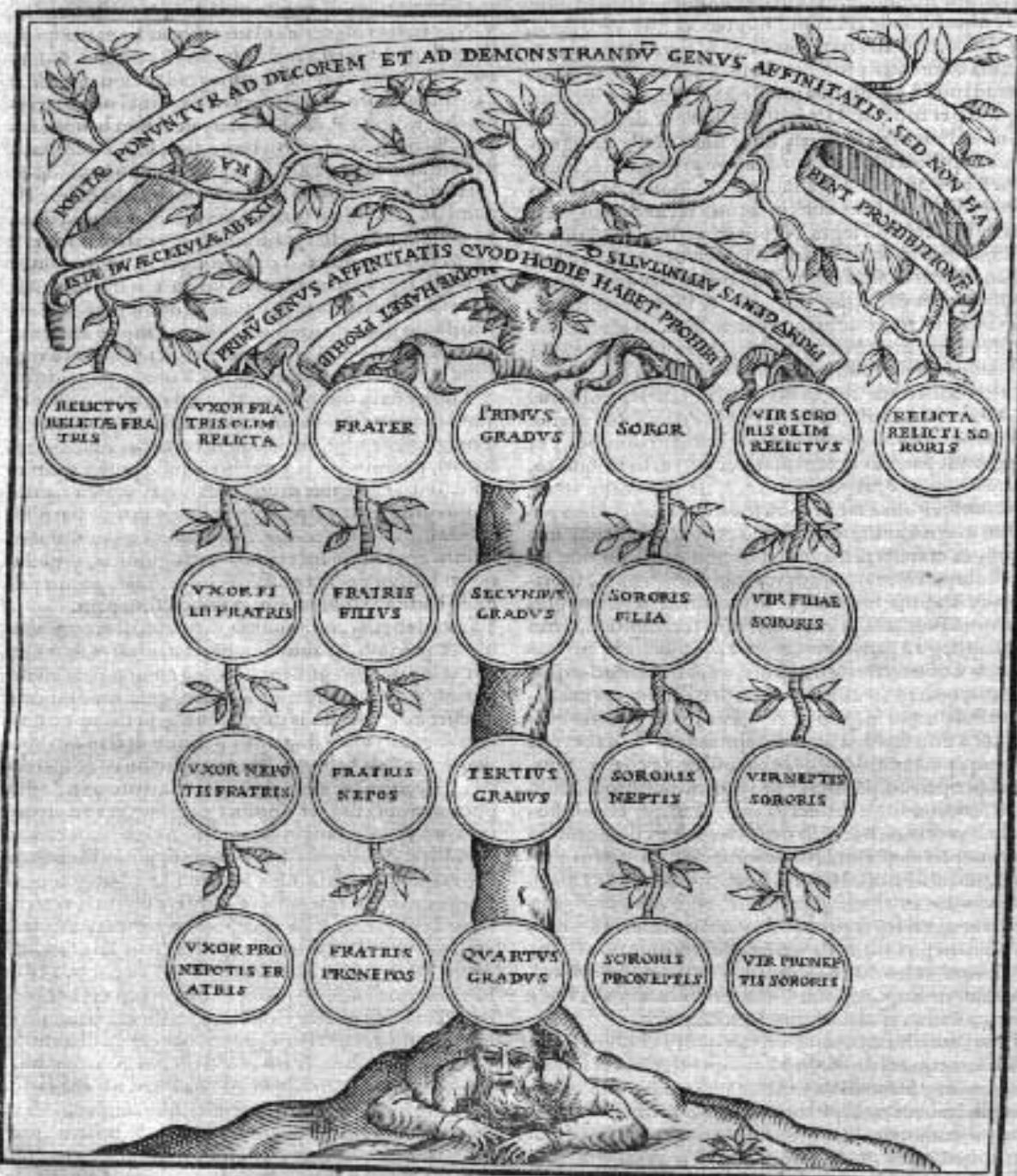
¶ Collateralum in linea inaequali quoniam sunt personae stipite de aliis, ut sunt gradus. Si ampliorum opposuerit in eis, recusat ad iuramentum Andreae declarationem.

Consanguinitas est ascendens proposito, descendens proposito, quoniam una descendens ab aliis, vel omnes ab aliis, vel omnes ab aliis. Est enim consanguinitas profuturae de eis. Sunt de consanguinitate consanguinitatis propagatio, et descendens, quoniam final, vel unius. Sunt consanguinitatis unius. Linea est cum lectio perfida ab aliis. Sunt de consanguinitate gradus certi, et numeri diligentes. Et consanguinitatis gradus deinceps dentes, ascendentes, et collaterales.

Gradus est habitu de gradu ampleri sicut etiam regula, quae regula est gradus aequalis. Quoniam gradus de consanguinitate deplacit de persona de persona inter se diffinet. Et descendens gradus ad secundum gradus fratrem, vel secundum fratrem, quia gradus deplacit de persona in propria acumen.

Arbor Affinitatis.

et deinde, variisque labor breuerit paratur
Arbor notitia, que modo clara patet.

AFFINITATIS DECLARATIO.

AFFINITAS secundum canones est per sonum proximatus coitus procreans, ut in carnem patens. Ita dicuntur affinitas quae eorum ad unum finem viras, eo quod e duas coniugantes diuerse per nos duas secundum leges, vel per concubinacum causas consolantur, & alter ad alterius cognationis finem accedat, ut si de gradu cognatione facile 5 affines.

* Scias autem quod affinitas est per carnem impedimentum, quod datur enim non per psonam, qua immedieate contahitur, ut q. 10. tractat.

* Per carnalem copulam viri & mulieris inter eos sanguineos coniugantes & virum, & inter coniugantes viri & mulierem contahuntur affinitas primi generis cuiusdam gradus, cum in eis cōsanguinitas. Sed ergo consanguineus non cogit se mulierem, si in se quo gradu affinitatem continet illam mulierem, sed quo gradu est illi consanguinitatem: & quanto est tibi illa consanguinitas, tanto mulier est cibaria tua, & temper in primo generi. Dicū est in regula, viri & mulieris, & non viri & sororis: quia secundum canones etiam per concubinacum & incestuum contrah-

itur affinitas, pater de eo qui cogit, conferto suo, & discretionem, & p. Inter eos sanguineos in mulieris & viri, & eundem quaevis viri & mulieris, id est dicunt: quis in eis viri & mulieris non congerunt affinitas, sed 1/4 sunt affinitates vestrae. Item inter consanguinitates viri, & eundem quaevis mulieris nulla est illa vestra. Unde duo fratres contrahunt eum duos: sororibus, pater & filius cum matre & filia: sed eis affinitas inter eos sanguineos in alio & ipsum viri, & coniugantes cum & ipsam mulieris & de conf. & aliis quod super haec R. & v. 4. Quotiescunq[ue] inter eam personam, de quibus queritur, & consuppet alterius ratione est: & non fuit coniugatio nisi quaecumque radum inclusum, nulla est probatio, ut inter nos & coniugem ne potest metuere potest esse matrimonium, quia ne possemus est inde consanguinitatem intra quatinus gradum.

A LLEVI EXEMPLUM. Soror nostra habuit maritum, ex mortuis marituis eius aliam accepit, quod defuncta a pueri contrahente cum eius cibaria, quia interime & illam reliquit, nullam est nec fuit consanguinitas.

AD

TABVLA LDOVICI BOLOGNINI DE BONONIA, IURIS VTRIVSQUE

DOCTORIS.

**Totum ferme Decretorum volumen amplissimum continens, quæ secundum rubricas
Decretalium procedendo, utiles & aptas questiones cum iuribus de quottis
necessariis decidit, & in multorum scitu dignorum cognitionem
breui manu & exiguo tempore (quo nihil in hoc
seculo carius est) vnumquemque trahit.**

De familiis iuris canonici.
Ratione.

PER PROposito quod quis
estatatio se habuerit, &
est paratus operari, vide
gle. in dicitur. in verba
ad recipiendam dictam.

Venit qui agitur de
fide, nisi Papa proferat
proposicione & non omnibus repre-
sentantibus eum, omnino
Cardinalium, nisi gle. in c. assentientia rebus
conciis. s. dicitur.

Ail quem spectat determinatio questionum, ita
filiis ad sanctissimum D. Papam lo. 5, veliam
salutis, vide gle. in c. quod in rebus, s. dicitur.

Venit peccatum iniustitiae ut maxime quam de
cione omnia corpora martyrum, s. dicitur. In
casu mortis mali. 14. q. 1.

Venit Papa per illi penitentem articulos fidei,
vide glo. in c. q. 1. in verbis apollonii. 15. q. 1.

Venit debeatum credere se am ea que pertinunt
ad religionem, vide gl. in c. quod in rebus, s. dicitur.

Causa de hoc iure est filii nullius inferius fab-
riscare, Decretum quod in rebus
ad fidem rursum.

De translatiis, & causis, & legibus.
Ratione.

Quod in iure regum genitum humanum, & exi-
stentia naturale, & civili, & gentium, & communale
& publicum, & quod in rebus, s. dicitur.

Quod factus est legum fieri animi, & unde
cum ratione accipit, etiam in futuris.

Quod est ex. & publicum, & factum conatum,
naturalis, & etiam plenarium, & eius inde
temporis summa & iusta iuxta, vide in dicitur.

Quod in officio legum factum, vide leti-
tiae in dicitur.

Quid in etiam & regulis, & quod factum
habet in dicitur.

Quod repetit, sicut leges, & que debent in se
coincidere, & an collantur per comparisonem coac-
cidentem, vide in dicitur.

Venit & quando leges collantur, per comparisonem
coincidentem, vide in dicitur.

Venit insinuata ut possit iniurie, vide in dicitur. s. in
gle.

Quod facies auctor jurius factam legum, &
eximier, & resives, vide in dicitur.

Venit leges principum cedant iuri naturali, vide
in dicitur.

Venit leges secularis cedant legibus ecclesiasti-
cis, vide in dicitur.

Quod factis leges approbante, & que improbante,
vide in dicitur.

Quomodo mutentur leges de regulis canonum &
legum ex loco, & causa, & ex tempore, vide in dicitur.
212.

Venit decretales existentes extra corpus cano-
num sequentes se habent pro legibus, vide in
dicitur.

Quoniam valentes expositiones factarum scripta-
ta sunt, & archetypae & in ratione, vide in dicitur.

Venit factores tenentes scire leges de cano-
num, vide in dicitur.

Venit factores debeat habere peritiam, non
tamen legum, sed negotiorum ecclesiasticorum, vide in
dicitur.

Quo tempore habuerint originem concilia, &
que sunt approbata, & que improbata, vide in dicitur.

Quo possit facere concilia, & cuius autoritate
sunt, vide in dicitur.

Venit quoniam prouincia possit facere concilia,
& quoniam in eis, & quo tempore, vide in dicitur.

Quoniam episcopi tenentes notitiae ad ea in
concilio, vide in dicitur.

Quoniam & in quibus casibus collatur ignoran-
tia conciliorum, & etiam naturalis, vide glo. in c.
ignorantia in dicitur.

De ignorantia conciliorum & similis querendo
& quoniam solent ut via pio cito dicta, vide in glo.
in c. interrogant. 1. q. 1.

Deterioria.

Venit & quando valeat rescriptum via
causitatis, vide glo. in c. neminem. 3. q. 5.

Decretum.

Venit & quando leges collantur, per contra-
dictio confundimentum, vide in dicitur.

Venit enuntiatio ex dat legibus scriptis, vide in
dicitur.

Venit enuntiatio posse nolle & vel nolle esse
naturalis, vide in dicitur.

Venit valere confundendo contra usus naturale,
vide in dicitur.

Venit confundendo valere contra usus con-
fundentes, & an usus factum tempore &
luga, vide in dicitur.

De virtute confusudinis & etiam diuincientia,
vide glo. in c. conquestus. 2. q. 1.

In matre confusudinis, & an acquisitum aliquid
per eum, vide glo. in c. in 2. q. 1.

Decretum & ordinatio & electio.
Ratio. Ratione.

Venit & igitur Papa & episcopi, disti si &
in fiduciam, & quoniam colliguntur occidines
ecclesiastici, vide in dicitur.

Venit ordinatio ex legibus debeat fieri in
magistris in rebus, vide glo. in c. in nomine domini
& rebaberi in vicem in dicitur.

Venit mandatum alicui posse eligi in episcopum, &
in qua ex parte debent fieri electiones episcopatu-
m, de officiis visitatorum, vide in dicitur.

Venit perfumatur pro electione, vide glo. in c.
mutantur in verbis, pro libotibus, in dicitur.

Ad quos preterea electiones eligendorum ad tri-
cro ordines, vide in dicitur.

Venit laici polluti antea electionibus promu-
tendum se fieri, ordinis, vide in dicitur.

A quibus eligantur & ordinentur episcopi, vide
in dicitur.

Quid si provinciales difundant in electione epis-
copi, vel non hanc provinciales, quid facti delecta-
vile in dicitur.

Quo debet interesse in consecratione metropolita-
rii, vide in dicitur.

A quae episcopis debet episcopus consenserit,
vide in dicitur.

Venit presbiteri & diaconis possit ordinari ab
uno episcopo solum, vide in dicitur.

Venit electi & ordinandi eo quanto non conflit
etiam episcopum, sicut iecorum ordinandi, vide in dicitur.

De collatio ac ministratio ordinavit, & an solus ab
episcopi eius conferte, vide in dicitur.

Venit quis possit ordinari sine tunc vel sine be-
neficio ecclesiasticum, vide in dicitur.

Venit clerici subditus nisi episcopo possit ordinari
ab aliis absque licetis sui episcopi, vide in dicitur.

Venit episcopi errantia dare litteras dimis-
tias ad alium episcopum pro ordinatione fieri clerici,
vide in dicitur.

De forma & tenore litterarum dimissarum ab
uno episcopo ad alium pro ordinatione clerici in
subditis, vide in dicitur.

Venit quis possit ordinari in dicitur.

Quoniam necessaria circa ordinariationem episcopi
comit, vide in dicitur.

Qualiter sint ordinandi illi qui ab infante dedici-
tus ecclesiastici sicut in dicitur.

Mali per quod impeditur quia utilitas & pene
numeris aceros ordinari, vide in dicitur.

Mali qui prohibent & promovent & continuant
factos ordinandi, vide in dicitur.

Venit ordinandi debent esse fecori: & que per-
sona puriorum non ferentes beneficium, vide in dicitur.

Venit promovendi ad factos ordinari debent
esse per litterarum, vide in dicitur.

Venit promovendi factos ordinari possit
comit, generum, vide in dicitur.

Venit penitus latere possit etiam in dicitur.

Venit omniis factos ordinari possit per litteras
ordi factos, vide in dicitur.

Quo factis processi qui quis impletatur prae-
sumit ad factos ordinari, vide in dicitur.

Quo tempore debet ordinari episcopos, vide in
dicitur.

Quis eligit Romanum Pontificem: & quia ut pere-
petre facias potest morum invenit, vide in dicitur.

Si quis fuerit electus Papa dico et delatur eius recte
mortua & post mortem expeditus resure, an archiep-
tenebatur papam, vide glo. in c. 3. q. 1. in verba

MARGARITA DECRETALIVM,

Libellus admodum singularis omnes flosculos in ipsarum Decretalium textibus
reconditos secundum alphabeti ordinem explicans.

Abus es qui sunt episcopi dignitatis non exercet, si cognovit de capitulo matrimonialibus, immagine penitentia publica, concessere litteras indulgentiarum, & similia huiusmodi de excelsum, p[ro]m[on]t[er] accessoriis columnis. 1290

Abbas potest quin de apostolis rediens, de ea & quia intercessus. 271

Abbas infamatus autem conuictus, aperte arcu reuertitur, si soli sp[irit]us edere, cum collant, de apostolico. 287

Abbas contra abbatem ordinari in causa non recessu episcopo respondeat, de excelsum, p[ro]p[ter]e. 288

Abbas modicu[m] ad eum p[ro]p[ter]e in matrimonio non recessit, nisi causa levioris sit causa, de regularitate. 289

Abbas quis est potest in necessitate, licet non possit, p[ro]fessus erat & qualiterum. 290

Se h[ab]e h[ab]e p[ro]p[ter]e dispensatione secundum. 291

Abbas in mediis pap[er]is habebit sine eius libertate codicem non potest decrescere. 292

Iam ne alius abbatum potest recipere, nec aliam religionem non concuet, cum reverabilis bis[ec]cl[esi]astico episcopo subiectus est, q[ua]d abbas e[st]. 293

Nec clavis licentia episcopi de confusione, c. e[st] in venerabilis abbas. 294

Abbas autem non potest non p[ro]p[ter]e illas. 295

Idem de a[cc]onc[il]io reg[ular]ibus de elect. summa magistrorum. 296

Abbas absoluens potest mobachum ab excommunicacione in scelere cuncta, nisi iniuriam imber, vel exilio laesam in lege, vel in episcopatu[m] aut abbatem manus inlecerit videntes. Idem de priore de lege, excom. cum illo. 297

Cum talibus possint etiam dispensare abbates in scelere ordinari in excommunicacione, si memoriam facilius habent, vel peritiam iuris, illa latitudine gravis & notabilis. 298

Abbas non disponeat moraliter, p[ro]p[ter]e non potest, de rel. dominii, nec nominis. 299

Similares esse metachas in diversis ecclesiis esse possunt. 300

Abbas potest excommunicare monachos sive e[st] canonicos. Idem potest prior, de maioribus, & ob. cum in ecclesiis. 301

Abbas non benedictus ab episcopo super hoc tertio requiebus potest exercere ea que sunt officia episcopale interequibus, nisi tam in isto primo confirmatione de fidei, cu[m] p[ro]p[ter]e, flatulenta. 302

Abbas potest episcopalem confirmare, de loco, tunc cum illis. 303

In abbatu[m] potest eligi curia, de elel. c. omni monachorum. 304

Abbas in alterius obediensiam facinet episcopu[m] sive lectionem formam in qua habetur, de nomine Dei ecclesiam. 305

Abbatis potest suspendere monachos & clericos suis potest culpas suas ab officio & beneficio, & etiam propter iurisdictionem ipsius ne potest excommunicare de maioribus, & ob. c. ob. 306

Abbas uer[bi] predicator, nec confessiones audi[re] potest de p[ro]p[ter]e, nemini, enous. 307

Absens ab ecclesia beneficio de cl. m[on]asti[ci]i, cum directus tamen est si causam suam vel iugum agat. 308

Contra ab[bot]em non pertinet beneficia definiu[re] laicem non concuet, & maxime illicetables cas-

ta studij & peregrinationis de maioribus & ob. c. minoriter quatuor. 309

Item de offi. iud. del. c. condilectionibus. 310

Absens causa studij in loco minus cip[er]t[er]fru[n]ctus sibi non recipiat, de eleboris, cruce, 311

Absentibus donis si votatus, utique noluerit, plenarius beneficio sive dignitate, eo si ex parte 1. 312

Et maxime si hoc iusta causa & necessaria, per se in fine licet[er]a episcopi moratur virum. Et ergo tempore expectatus non regularis, eo in e[st] iuste quicunque. 313

Item si episcopis pacificatur d[omi]n[u]m magnum de abbatu[m] ministerium, possunt regulari, eod[em] p[ro]p[ter]e, c. e[st] ad hoc. 314

Absens potest quis est de licet[er]a sui pacificati causa libet, sive alia causa honesta, eod[em] c. crederetur. 315

Absente vero iudicatum, sententia alterius non valit, & e[st] offi. de lege, e[st] am. 316

Abbatu[m] electione socii ceteri, si inueni comode potest de ele[ct]o in Gracchis, &c. Et c. coram. 317

Alia selectione callari potest nisi pollicetur inveniatur. 318

Absentem annuitur ut contra condemnata potest, de dolo & contra e[st] p[ro]p[ter]e. 319

Absolucionis potest acutum non habet, de lib. mo. ead. auct. 320

Absolucionis potest excommunicatio maiori & minori, & quia potest alio iure, habita de lege excom. super. 321

Ab[bot] tendit de infectione manus violentia debet inca[re]re, ip[so] dominum in clementia rei monachum inicuisse manus violentia, nisi se defendendo, vel ap[pet]et mandato ab[bot]ante. de ten. excom. cap. ex tendere. 322

Ab[bot] potest quis non habet nisi probet per litteras, vel alias legitime, eo, tit. c. sententia ob[lig]it. 323

Ab[bot] alia quia dubia ad candelam, eo, tit. c. p[ro]p[ter]e tuis. 324

Ab[bot] potest quis sub cunctis in articulo iustitia vel ratione paupertatis, vel habens immunitas capitales, vel saltem exequacionis, ita q[ua]d habens opportunitytate curiae Romanae se p[ro]tenter, eo, tit. de cuncto. 325

Et qui excessentur a labore ad curiam Romanam, eo, tit. c. quamvis. 326

Ab[bot] non debet quis nisi legit[er]a cunctio lumen violencia iuste. 327

Ab[bot] non debet quis antequam audiat, eo, tit. c. per tuas. 328

Ab[bot] potest officia vel cunctum quomodo habere, de verbis, &c. ex parte 1. 329

Ab[bot] inunctus monachis & canonicis regulares a feit[er] abbatibus de fidei excom. & i. monachis. 330

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, nisi in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. 331

Ab[bot] inunctus a solo Papa laicus cuiuscumque offici[er]i clericis pretermittitur, ita item & clericis p[ro]p[ter]e cuius precipient, & in lege, & c. nisi dubium, eo, tit. 332

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. conquis. 333

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. p[ro]p[ter]e. 334

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. p[ro]p[ter]e. 335

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. p[ro]p[ter]e. 336

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. p[ro]p[ter]e. 337

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. p[ro]p[ter]e. 338

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. p[ro]p[ter]e. 339

Ab[bot] inunctus de infectione manus violentia ob[lig]it a uno episcopo, & in causa excomitis, eo, tit. c. E[st]ero 1. & c. p[ro]p[ter]e. 340

Sed legati non missi a latere, tantum de prouincia sua commissa absolue possunt, sed legati sub p[ro]testu suu[m], ecclesiarum uocis de sua nec de alia prouincia absoluere possunt, q[ua]d offi. leg. c. excommunicatis. 341

Ab[bot] potest hospitalis prioribus suis de festo e[st] excommunicata. 342

Ab[bot] maior quis in necessitate non obligeat in traditione, vel eum appellatione p[ro]missa derideat, de a[cc]ep[er]e & quafronite. 343

Ab[bot] in delegato ad excommunicatos remittunt, se offi. deleg. c. studentiam. 344

Ab[bot] potest quis possit, utrum. Item legatus apud Deniu[m] absoluatur ab eccl[esi]a & econsumatur de ten. excom. & a nobis 1. 345

Ab[bot] in extremis non debet sacramenta negare eccl[esi]astica, nec sepulta, de sep[er]e, c. p[ro]rochano. 346

Ab[bot] in solo Papal[em] iustitia abbatum monachum vel consilium p[ro]secutionis ei[us] exulta causa. Et amittere iubens, nisi causa disciplina faciat vel scelus folium vel eleemosynam & non audiet, excom. & c. excommunicatis. 347

Non ab[bot] in iunctura ordinari[us] nisi fit freneticus perpetuo depositum, i[n]trans factum veligatus i[n]curia o[ste]no Papa ab[bot] in iunctura. Tunc iuncta religio[is], a[ll]io ab[bot] ab[bot]inatur, nisi factum sit gravis & notabilis, eo, tit. c. excom. 348

Ab[bot] ferens de infectione manus violentia ab episcopo, nisi in iunctura faciat, se f[er]entio domini fai[re]t liberas, aut dominus sine causa p[ro]ficiat gravis damnatum incurrit ex eius absentia, eo, tit. c. telacum. 349

Ab[bot] in iunctura aliqui possent vi[er]o, vixq[ue] collata, de iunctura c. duobus. 350

Ab[bot] in iunctura est quis ex sola fulmineque Papae scripsi, eo, tit. c. absconde. 351

Ab[bot] non est qui in iunctura excommunicatus est iunctus, & ab[bot] in iunctura ab[bot] in iunctura. 352

Ab[bot] potest aliis potest committit in necessitate de offi. deleg. c. excom. 353

Ab[bot] non potest quis alicuius p[ro]p[ter]e, nisi de licentia sui proprii f[ac]t[er]is, de p[ro]p[ter]e & c. omnibus. 354

Accessorium cunctum commissum principali, & n[on] cunctum p[ro]p[ter]e, c. excom. 355

Item de no[n] oper. min. c. ex iuncturo. 356

Accusationem debet procedere admodum, quia iuncturam ad depositionem de accuti di quis ipsi. 357

Accusator p[ro]p[ter]e subditus placit[er] eo, sit illi. 358

Accusator tamen legitimus, ut admittatur, eo, tit. c. cap. 1. 359

Accusatio in iunctura posita, eo, tit. c. accusatio. 360

Accusatio non indigent notitia, eo, tit. c. accusatio. 361

Accusatio debet de eodem crimine solitus, eo, tit. c. de his. 362

Accusatio non potest inimicus vel ciu[il]dem amittere, eo, tit. c. mem[ori]a. 363

Accusatio potest maximo p[ro]t[er]e iuncturam denunciari, n[on] constabat impedimentum, qui mortuus accusatur posse, c. cum in tra. 364

Accusatio potest quis de aetatis crimine iunctura eo libello, de ecclesia, c. clericis. 365

Ab accusatione potest defini ante iuncturam, ibidem.